

Natsværmer.

Draget af lyset
sværmer du om fyrfadsstagens spinkle prås
som en lidt for ivrig bejler

animeret af det spinkle håb
at du kan bevæge flammen til at danse
bestiger du syngende skafottet

lyset knitrer
- vist betaget -
og syder klagende,
da hvad dets hede kys har skånet
går til grunde i den kogende stearin.

Flue.

I sommerheden
letter du fra dit
yndlingsekskrement
som en synlig adskillelse
mellem brunt
og grøn - metallic

du søger
svirrende
i den osfede luft
efter kilden til den
nyopdagede stank,

jovist-
liglugten kender du da
fimset - fesen - sødlig
orkidevammelduft iblandet
og så lig - lugte - vandet
uhm . . .

satans
at kisten er sømmet til -
men kig dig blot om -
måske er der et lille hjørne
hvor hun er løbet lidt . . .
åh, her kan du spy dine æg
ikke i den døde
men hos de levende -
den grådsvedige efterladte
og hans saltsødlige hud -
behåret og velproportioneret . . .

splat!

Korsedderkop.

I det tidlige
efterårs bløde
morgentågede lys samles
dugdråberne på rad og række i
dit spind funklende som din menigheds
klare, undrende øjne, der som
prismer sprænger solens
spredte glimt til
farvestrålende glasmosaikker
da du iført den
sorte messehagel med vanlig
professionalisme træder
ind foran altret

af toner fra træernes
overskydende dryp af
forsinket natteregn
skaber du knælende på dine seks
ben en gloriøs liturgi mens du
væver elegant over
dagens tekst -" den
vidunderlige fiskedræt."

kriblende og
svirrende spyr fluerne deres
mishagsytringer mod dig som
en anden gardinpræddiken men
lader sig dog dysse
ned af din præstelige
værdighed ,indhylde
snart fuldstændig
i dine lignelser og allerede
inden sidste salme er
der dødsens stille i din
ottekantede silkekatedral.